

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1628. usque ad annum 1634

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118871

§. 109. Controversia inter Facultatem Theologicam & Canonicos Ecclesiæ Cathedralis Parisinæ circa habitum Theologalem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67394)

quod Augustana Confessio paulopost fuerit **Sæc. XVII.**
IMMUTATA, inficiari non possumus, **A. C. 1630.**
 id autem insciis Evangelicis Confessoribus
 exteris a Melanchtone complacendi studio
 factum est.

§. CIX.

*Controversia inter Facultatem Theo-
 logicam, & Canonicos Ecclesiæ
 Cathedralis Parisinæ circa
 habitum Theologalem.*

Ingens hoc anno velitatio exorta est in-
 ter Capitulum Ecclesiæ Metropoli-
 tanæ Parisiensis, & Facultatem Theo-
 logicam, ejusque Cancellarium: Hæc
 enim ex antiqui juris prærogativa con-
 tendebat, ut omnes cujuscunque di-
 gnitatis Theologi in publicis Faculta-
 tis actibus consueto Doctorum habitu
 induti comparerent: cum vero Samuel
 Martineau Sorbonæ Doctor ac præfatæ
 Ecclesiæ Canonicus quosdam ejusdem
 Capituli Baccalaureos primo Doctora-
 tus honore decorandos Facultatis Can-
 cellario præsentare vellet, sacra Facul-
 tas die secunda Februarii decrevit,
 quod illos quidem Cancellario produ-
 cere posset, habitu tamen Theologico
 & Doctorali vestitus accederet. Eo au-
 tem aliquamdiu tergiversante Facultas
 die nona ejusdem Mensis ex illo scisci-
 taba-

*Acta univ.
 l. 7. fol. 167.
 & seqq.
 Argentre
 Conclus. S.
 Facult. Pa-
 ris. tom. 2.
 pag. 309.*

Sæc. XVII.

A. C. 1630.

tabatur, an non apud Cancellarium in pelliceo Doctoris habitu perorare vellet? eo autem respondente, hoc sibi non interesse, sed Ecclesiæ Parisiensis sibi que haud integrum fore, hanc conditionem admittere, Facultas ipsius locum Edmundum Amiot Doctorem Sorbonicum, qui Canonicos promovendos Cancellario repræsentaret, selegit, simulque quosdam designavit Doctores, qui oppositas Canonicorum rationes eliderent. Hi enim sibi injuriam fuisse illatam querentibus, eo quod Canonicus eorum habitus despiceretur, perinde ac si hæc vestitus habitum Doctoris sacræ Facultatis referre haud posset. Postquam vero summi Parisiensis Senatus decreto Antonius de Breda nominabatur, ut Oratorem ageret apud præfatum Cancellarium, eique nomine Facultatis Baccalaureos rude donandos exhiberet. Cancellarius in Aula Parisiensis Archiepiscopi Dionysium de la Barde Canonicum ad primum licentiæ gradum admittere statuit, eumque caput tegere & sedere iussit: tum vero deputati Doctores in frequenti Canonicorum, et aliorumque confesso Cancellario declararunt, quod præfatum de la Barde nisi pelliceo Doctorum habitu vestitus detectoque capite coram Cancellario staret, Facultas illum pro promotore non haberet, donec injuriam istam sacræ Facultatis

Facultati illatam refarcierit, ne Facul-
 tatis conniventia liti intentatæ, & a-
 pud Parisiensem Senatumpendenti præ-
 iudicium afferret. Horum oppositione
 offensus Cancellarius Syndico signifi-
 cabat, quod ob concitatas hæc tur-
 bas honorem suum læsum, dignitatem-
 que labefactatam a Facultate restaurari
 peteret. Verum Facultas Cancellario
 respondit, quod non ipse, sed potius
 Facultas de ipso querendi causam ha-
 beret, eoquod neglectis Facultatis ju-
 ribus plus æquo connivere, ac Dio-
 nysio de la Barde favere voluerit, pa-
 rumque summi Pontificis, cujus tamen
 vices hac in parte ageret, honori su-
 premæque dignitati consuluerit: bene-
 igitur Facultati visum sit, ut Nuntio
 Apostolico, ac Cardinali de Bagni a
 Decano ceterisque Facultatis Doctori-
 bus significaretur, quod Cancellarius
 summi Pontificis Vicarius hoc actu de-
 corem non servarit, splendoremque
 summæ Pontificiæque dignitatis immi-
 nuerit. Pariter statuit, ne præfatus de la
 Barde ad primos Doctoratus honores
 promotus haberetur, nisi Facultati
 satisfecerit: de cetero autem Doctores
 seligerentur, qui hanc litem cum
 Parisiensi Capitulo amice componere
 satagerent. Postquam igitur in ædibus
 Decani Ecclesiæ Metropolitanæ, tam

Sæc. XVII. a Canonicis, quam a Facultate selecti
 A. C. 1630. Viri convenerant, varii litis compo-
 nendæ modi fuere propositi, a Cano-
 nicis tamen rejecti, qui totam causam
 Cardinalis Richelii *prudentiæ singulari,*
sagaci judicio & æquissimo arbitrio remit-
 tendam censuerunt: Facultatis vero
 Syndicus tam Facultati quam Collegio
 satisfieri existimabat, si vel absenti mit-
 teretur pileus Doctoralis in speciem
 honoris, vel eum reciperet in Aula
 Archiepiscopi Parisiensis Canonico qui-
 dem habitu indutus, quo tamen exu-
 tus postea in pelliceo Doctoris habitu
 actui publico præsideret: præplacuit
 tamen Facultati, totum negotium Car-
 dinali Richelio esse relinquendum, dum-
 modo hoc negotium in se suscipere, &
 animos utriusque partis ad firmam pa-
 cem reconciliare, eidem placuerit: se-
 cus, Dionysius de la Barde suam in-
 augurationem differat, usque ad pro-
 nuntiatum præfati Cardinalis iudicium,
 interim vero nec locum, nec ordinem
 suum in Facultate amittat: si vero ex-
 spectare nolit, vel non possit, Faculta-
 tem sibi debita submissione demereri
 studeat, pileumque Doctoris *in habitu*
duntaxat Theologici vel intra septa clau-
 stri Ecclesiæ Metropolitanæ, vel extra
 illa, quocunque loco, quo ejusdem
 Ecclesiæ Decano libuerit, accipiat.

§. CX.